

השולחן והמיפה

סיפורם המופלא של גדולי ההלכה!
מסע של תורה, ענוה ואהבת ה'.

שני צדיקים, מטרה אחת

לפני כחמש מאות שנה, שני צדיקים רצו לעשות נחת רוח לה'.
הם רצו לכתב ספר שילמד את עם ישראל איך לקיים מצוות.
אבל הם חיו במקומות רחוקים מאוד...

אור בעיר הקודש צפת

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַחֲמָה, יָשַׁב מֶרֶן רַבִּי
יוֹסֵף קֶאֱרוֹ.

בְּלִילָה הַשְּׁקֵט, לְאוֹר נֵר שֶׁמֶן וּבִתְפִלָּה'
נִשְׁמַע רַק קוֹל הַנוֹצָה שְׁלוֹ: תְּשֻׁרֵךְ...
תְּשֻׁרֵךְ... תְּשֻׁרֵךְ...

הוא כָּתַב סֵפֶר עֲצוּם לִיהוּדֵי מְדִינֹת
הַמִּזְרָח וּסְפָרַד.

הַשְׁלַחַן הָעָרוֹךְ לַסְּעוּדָה

רַבִּי יוֹסֵף קָארוֹ קָרָא לְסַפְרוֹ:
"הַשְׁלַחַן עָרוֹךְ".

מַדּוּעַ?

כִּי הֵהָלָכוֹת בּוֹ מְסֻדָּרוֹת, בְּרוּרוֹת
בְּרוּרוֹת וּמוֹכְנוֹת.

מִמֶּנּוּ כִּמּוֹ הַשְׁלַחַן שְׂמוּכֵן וְעָרוֹךְ
לַסְּעוּדָת מַלְכִּים!

הגאון הצעיר בקר של פולין

באותו זמן, באירופה הרחוקה
והקפואה, ישב צדיק אחר.

זה היה הרמ"א (רבי משה איסרליש).

בתוך בית מדרש חם המלא באהבת ה',
הוא עמל שנים ארוכות לכתב ספר הלכה,
כדי שיהודי אשכנז ידעו בדיוק כיצד
לשמר מצוות.

שְׁנֵי עוֹלָמוֹת – לֵב אֶחָד לָהּ

רַבִּי יוֹסֵף קָאָרוֹ

הֶרֶם"א

צֶפֶת, אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

מָקוֹם:

קָרָאקָא, פּוֹלִין

חֵם וְנָעִים

מֶזֶג אֲוִיר:

חֶרֶף, שֶׁלֶג קִפּוּא

סִפְרָדִים וּמִזְרָח

עֵדָה:

אֲשֶׁכְּנָזִים וְאִירוּפָּה

הַמִּטָּרָה (יַחַד): לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְקַדֵּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם!

הַאֲוִירַת מֵהַמְזָרַח

יום אחד, נכנס סוחר יהודי לביתו של הרמ"א.
"הבאתי מתנה אלוקית מארץ ישראל!" הוא אמר.
"ספר הלכה חדש מאת רבי יוסף קארו מצפת!"
הרמ"א שמח מאוד לראות ספר קדוש שהגיע מארץ ישראל.

הַהֶלֶם וְהַקִּנְיָן הָעָצוּם!

**כְּשֶׁהָרַמ"א פָּתַח אֶת הַסֵּפֶר,
אֶצְבָּעוֹתָיו רָעְדוּ...**

**מָה שָׂרְבִי יוֹסֵף קָארוֹ כָּתַב – זֶה
בְּדִיוֹק מָה שֶׁהוּא עֲצָמוֹ עֲמַל עָלָיו!
רַבִּי יוֹסֵף אָסַף אֶת אוֹתָן הַלְכוֹת
וְהִסְפִּיק לְהַדְפִּיס רִאשׁוֹן!
עֲבוֹדַת הַחַיִּים שֶׁל הָרַמ"א
הַפְּכָה, לְכְאוּרָה, לְמִיתָרֶת...**

מלחמת היצר: גאווה או כבוד שמים?

תארו לכם את הצער. שנים של יגיעה ועמל.

היצר הרע לוחש:
"גנז את הספר שלו!
אתה הרב כאן!
שילמדו רק ממך!"
(כעס וגאווה)

היצר הטוב אומר:
"הכל מה!"
העקר שעם ישראל
ילמד תורה!"
(ענוה ושמחה)

מה יבחר הרמ"א?

"אֵיזָה נֶס! אֵיזָה כְּבוֹד שָׁמַיִם!"

הָרַמ"א נָשַׁם עָמוֹק, מָלֵא בְּאַהֲבַת ה'.
הֶעֱצַב נַעֲלָם, וּבְמִקְוֵמוֹ בָּאָה שְׂמִיחָה עֲצוּמָה!

"אֲנִי מְבַטֵּל אֶת גְּאוּתִי", הוּא אָמַר.

"רַבִּי יוֹסֵף קָאָרוֹ כָּתַב אֶת הַסֵּפֶר. אֲנִי לֹא
אָרִיב אֹתוֹ! אֲנִי אֲדַפִּיס אֶת תּוֹרָתִי בְּתוֹךְ
הַסֵּפֶר שְׁלוֹ בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת!"

הַשְׁלָחַן וְהַמֶּכָּה מִתְחַבְּרִים
"יְהוּא קָרָא לְסִפְרוֹ מ'שְׁלָחַן עָרוּךְ?' חֵידָה הָרַמ"א.
"אֲזַא אֲנִי אֶקְרָא לְהַעֲרוֹת שְׁלִי אֲנִי אֶקְרָא לְכַעַת שְׁלִי 'הַמֶּכָּה'.
כִּי כָּל שְׁלָחַן יָפֶה, זָקוּק לֹמ לְמֶכָּה טְהוֹרָה שְׁתִּשְׁלִים אֶת יָפִיו."
וְכֵן הוֹסִיף הָרַמ"א אֶת מִנְהַגֵּי אֲשַׁכְנֹז לְצַד דְּבַרֵּי מָרוֹן.

אחדות ישראל לנצח!

בזכות הענווה של הרמ"א, כך מדפסים הספרים עד היום!

השולחן: דברי רבי
יוסף קארו.

המפחן: דברי
יוסף קארו.

המפה: מלת 'הגהה'
ודברי הרמ"א
שממלימים את ההלכה.

מָה אֲנִי בּוֹחֵר
בַּחַיִּים שְׁלִי?

הֶרָמָ"א לִמַּד אוֹתָנוּ שְׁעֵנֹה
מִבִּיָּאָה אֶת הָאוֹר שֶׁל ה' לְעוֹלָם.
בְּמָקוֹם לְכַעַס אוֹ לְקִנְיָא עַל
מִנְשֵׁהוּ שֶׁהוּא תַכְנִין,
הוּא בָּחַר לְוֹתֵר עַל הַגִּבּוֹרָה,
לְפָרֵגְן לְחֵבֶר רַחוּק,
וְלָשִׁים אֶת כְּבוֹד הַתּוֹרָה וְהָאֲחָדוֹת
בְּמָקוֹם הָרָאוּשׁוֹן!

הַשׁוֹלְחַן וְהַמִּכָּה שֶׁלָנוּ בִּכְתָה!

גַּם לָנוּ זֶה קוֹרָה הַמוֹן:

◆ אִם בְּנִית מִגְדָּל מִפֶּאֶר, וְחָבַר בָּנָה
בָּנָה אֶחָד גְּבוּהַ יוֹתֵר...

◆ אִם רָצִיתָ לַעֲנוֹת תְּשׁוּבָה, וְחָבַר
חָבַר אָמַר אוֹתָהּ קֵדֶם...

הֵלֵב מִיד רוּצָה לְכַעֵס:
"זֶה שְׁלִי! אֲנִי הֵכִי טוֹב!"

אַבֵּל אָז... הַזְכְּרוּ בְּצִדְקָתוֹ שֶׁל הָרַמ"א!

מִחְרַב בַּבֶּקֶר – תִּהְיוּ הֶרֶם"א!

כְּשֶׁמִישֶׁהוּ אַחֵר מִצְלִיחַ, בְּמָקוֹם לְקַנָּא – תִּפְרָגְנוּ!
צִיחָקוֹ מֵהַבְּדִיחָה שֶׁל חֵבֶר, גַּם אִם רָצִיתֶם לְסַפֵּר אוֹתָהּ.
תַּחֲמִיאוּ לְאַחַ שְׁעֶזֶר בַּבֵּית, בְּמָקוֹם לְרָצוֹת אֶת כָּל תְּשׁוּמַת הַלֵּב.
תּוֹסִיפוּ אֶת 'הַמֶּפֶה' שֶׁלָּכֶם ל'שׁוּלְחָן' שֶׁל חֲבֵרֵיכֶם, וְה' יֹאִיר אֶת דְּרָכְכֶם תָּמִיד!